

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABÝLO PRÁVNÍ

MOCI dne 16.4.2007 a je

VYKONATELNÉ dne 16.4.2007

Český telekomunikační úřad

Odbor přezkoumávání rozhodnutí

Dne 10.5.2007 *Bláha*

Praha 16 dubna 2007

Čj. 10 911/2007-603

1

Rada Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „Rada ČTÚ“) jako příslušný správní orgán podle § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, na základě rozkladu podaného dne 9. 2. 2007 obchodní společností **Telefónica O2 Czech Republic, a.s.**, IČ: 60193336, se sídlem Olšanská 55/5, Praha 3, do 30. 6. 2006 ČESKÝ TELECOM a.s., podle § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, proti rozhodnutí předsedy Rady ČTÚ, čj. 42 541/2006-606/VII.vyř., ze dne 22. 1. 2007, ve věci sporu o úhradu ceny ve výši 29,612.677,79 Kč včetně DPH s příslušenstvím za období od 1. 1. 2006 do 31. 5. 2006 za službu Přístup ke službám sítě Internet prostřednictvím propojovacího bodu mezi společnostmi TISCALI Telekomunikace Česká republika s.r.o., IČ: 64788610, se sídlem Dělnická 213/12, Praha 7, zastoupené na základě plné moci Mgr. Liborem Ulovcem, advokátem se sídlem Pod Ateliéry 1071/5, Praha 5, a společností Telefónica O2 Czech Republic, a.s., po projednání v rozkladové komisi Rady ČTÚ ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, vydává, toto

rozhodnutí:

- I. Podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se rozklad zamítá a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně se potvrzuje.
- II. Žádnému z účastníků řízení se nepřiznává náhrada nákladů řízení o rozkladu.

Odůvodnění:

Společnost TISCALI Telekomunikace Česká republika s.r.o. (dále jen „navrhovatel“) podala dne 27. 7. 2006 ke správnímu orgánu návrh na zahájení správního řízení ve věci sporu o úhradu ceny v celkové výši 29,612.677,79 Kč včetně DPH s úrokem z prodlení ve výši 0,05 % denně z dlužné částky (dle odst. 5.5 Přílohy č. 4 Smlouvy o propojení) za službu

Přístup ke službám sítě Internet, za období od 1. 1. 2006 do 31. 5. 2006. Jak vyplývá z tohoto návrhu, navrhovatel účtuje od počátku smluvního vztahu společnosti Telefónica O2 Czech Republic, a.s. (dále jen „odpůrce“) ceny za propojení. Odpůrce opakovaně nezaplatil ceny za propojení počínaje vyúčtováním za 7/2005 a ke dni podání návrhu je v dlouhodobém prodlení se zaplacením níže uvedených vyúčtování, hrazených vždy pouze dílčím zápočtem:

č. faktury	částka (Kč)	splatnost	uhrazeno zápočtem	zbývá uhradit (Kč)
2601012153	10.361.186,09	17. 3. 2006	3.535.514,59	6.825.671,50
2601014169	8.712.330,98	10. 4. 2006	2.971.840,11	5.740.490,87
2601016234	8.804.721,21	10. 5. 2006	3.031.646,48	5.773.074,73
2601018324	7.083.948,00	10. 6. 2006	2.399.504,81	4.684.443,19
2601020457	6.588.997,50	9. 7. 2006	-	6.588.997,50.

Kromě shora uvedených dlužných cen v celkové výši 29,612.677,79 Kč včetně DPH navrhovatel současně požadoval zaplacení jejich příslušenství v podobě úroku z prodlení ve výši 0,05 % z dlužné částky za každý den prodlení, a sice takto:

od 18. 3. 2006 do zaplacení z částky 6.825.671,50

od 11. 4. 2006 do zaplacení z částky 5.740.490,87

od 11. 5. 2006 do zaplacení z částky 5.773.074,73

od 11. 6. 2006 do zaplacení z částky 4.684.443,19

od 10. 7. 2006 do zaplacení z částky 6,588.997,50, a dále náhradu nákladů řízení, tj. uhrazený správní poplatek a náklady právního zastoupení, to vše do 3 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

Odpůrce se na základě výzvy k zahájenému správnímu řízení vyjádřil dopisem ze dne 18. 8. 2006. Ve svém stanovisku zdůraznil, že trvá na všech svých tvrzeních a důkazech, které již správnímu orgánu doložil v obdobných správních řízeních ve věci sporu s navrhovatelem, jehož předmětem bylo zaplacení cen za propojení pro službu Přístup ke službám sítě Internet za období 04/2005 – 06/20058 a 07/2005 – 12/2005. Dále odpůrce odkázal na cenové rozhodnutí č. 05/PROP/2005, přičemž zastává názor, že jeho požadavek na účtování minimálních cen ke dni jeho účinnosti je oprávněný. Odpůrce následně, a to dopisy ze dne 23. 8. 2006 a 5. 10. 2006 doplnil své vyjádření k zahájenému správnímu řízení. Sdělil, že dle jeho názoru, nejsou ceny navrhovatelem vyčísleny správně, a že ve všech navrhovatelem uvedených sporných účtovacích obdobích uhradil ceny v souladu s platnou smlouvou o propojení, tedy ve správné výši. I přesto však odpůrce dne 22. 8. 2006 uhradil navrhovateli částku ve výši 20,231.890,19 Kč. Z tohoto důvodu tedy není navrhovatelem požadovaná částka ve výši 29,612.677,79 Kč správná a rovněž ani výpočet

nákladů na právní zastoupení nemůže být v pořádku. S odkazem na tyto důvody odpůrce v závěru svého vyjádření požádal, aby správní orgán rozhodl tak, že se návrh navrhovatele na uhrazení částky ve výši 29,612.677,79 Kč s příslušenstvím zamítá, stejně jako návrh na úhradu nákladů řízení, a dále, že navrhovatel je povinen uhradit odpůrci 20,231.890,19 Kč s úrokem z prodlení ve výši 0,05 % z uvedené částky za každý den prodlení ode dne 22. 8. 2006 do zaplacení, a dále náklady řízení.

Navrhovatel se následně podáním ze dne 18. 9. 2006 vyjádřil k dané věci v tom smyslu, že potvrdil uhrazení pohledávky v plné výši, a to jak plněním peněžitým, tak i nepeněžitým. Současně navrhovatel požádal správní orgán, aby rozhodl o tom, že účtované ceny v jednotlivých shora uvedených fakturách byly správné a v souladu s uzavřenou Smlouvou o propojení telekomunikačních sítí. Podáním ze dne 13. 10. 2006 pak navrhovatel tento návrh změnil s tím, že nadále trvá pouze na náhradě nákladů řízení.

Navrhovatel předložil správnímu orgánu dne 18. 10. 2006 tabulku, z níž je patrný způsob úhrad dlužné částky, přičemž současně potvrdil, že odpůrce uhradil též úroky z prodlení z dlužných částek. Ve svém prohlášení navrhovatel současně potvrdil tvrzení odpůrce o změně základu pro výpočet nákladů řízení.

Správní orgán po posouzení všech podkladů předložených v rámci správního řízení vyhodnotil zúžení návrhu navrhovatele jako částečné zpětvzetí návrhu co do uložení povinnosti uhradit navrhovateli nedoplatek ceny za službu Přístup ke službám sítě Internet poskytovanou v období od 1. 1. 2006 do 31. 5. 2006 včetně jejího příslušenství v podobě úroku z prodlení. Odpůrce se zpětvzetím návrhu souhlasil podáním doručeným správnímu orgánu dne 7. 11. 2006.

Po přezkoumání veškerého spisového materiálu a právním posouzení věci vydal předseda Rady ČTÚ, jednak usnesení čj. 42 541/2006-606/VIII.vyř. ze dne 22. 1. 2007, kterým podle § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu zastavil řízení v rozsahu návrhu na uložení povinnosti odpůrce uhradit navrhovateli nedoplatek ceny za službu Přístup ke službám sítě Internet za období od 1. 1. 2006 do 31. 5. 2006, a dále rozkladem napadené rozhodnutí čj. 42 541/2006-606/VII.vyř. ze dne 22. 1. 2007, o přiznání náhrady nákladů řízení navrhovateli podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích dle návrhu, ve výši 705.870,- Kč, a to do 3 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Toto rozhodnutí o přiznání náhrady nákladů řízení v celkové výši 705.870,- Kč, sestávajících jednak ze správního poplatku ve výši 500.000,- Kč a jednak z nákladů právního zastoupení navrhovatele v souladu s vyhláškou č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, ve

výši 205.870,- Kč (tj. 5 úkonů po 34.600,- Kč + 19 % DPH), přitom vychází z odůvodnění, že vzhledem k úplné úhradě dlužné částky odpůrcem během správního řízení I. stupně, a to jak peněžitým, tak i nepeněžitým plněním, je možno konstatovat, že návrh byl podán důvodně. Odpůrce by totiž bez podání tohoto návrhu pravděpodobně dobrovolně neplnil, a proto lze říci, že byl navrhovatel v rámci daného správního řízení plně úspěšný ve věci, když se domohl úplné úhrady nedoplatku ceny za službu Přístup ke službám sítě Internet včetně úroků z prodlení a až poté přistoupil ke zpětvzetí svého návrhu v rozsahu uhrazené částky.

Odpůrce podal v zákonné lhůtě proti tomuto rozhodnutí o přiznání náhrady nákladů řízení rozklad s následující argumentací. Předně odpůrce považuje rozhodnutí vydané v situaci, kdy navrhovatel vzal svůj návrh na zahájení řízení zpět, za irelevantní a v rozporu s právními předpisy, především pak se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, a to se zřetelem k tomu, že nebyly naplněny podmínky pro řádné uložení takové povinnosti. Odpůrce je dále přesvědčen o tom, že na řešení otázky náhrady nákladů řízení nelze aplikovat ustanovení § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, když navrhovatel vzal návrh na zahájení správního řízení zpět a tím fakticky odpadl právní důvod řízení. Odpůrce dále zastává názor, že v rámci správního řízení doložil, že po vyjasnění sporných částek (chybně uplatňovaných navrhovatelem) pohledávku navrhovatele uhradil, a navrhovatel své pochybení uznal a v důsledku toho přistoupil ke zpětvzetí návrhu. Závěrem odpůrce zkonstatoval, že napadené rozhodnutí je v podstatě nicotné, když především výrok usnesení trpí vadami, které ho činí zjevně vnitřně rozporným. Zvláště pak výrok napadeného rozhodnutí je neurčitý a v důsledku toho je dané rozhodnutí nevykonatelné. S ohledem na shora uvedené skutečnosti odpůrce navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí v rámci odvolacího řízení zrušeno.

Správní orgán I. stupně doručil dne 14. 2. 2007 právnímu zástupci navrhovatele rozklad a současně ho vyzval, aby se ve lhůtě do 5 dnů vyjádřil k jeho obsahu. Právní zástupce navrhovatele však na tuto výzvu nereagoval a k rozkladu se nevyjádřil.

Předseda Rady ČTÚ nemohl v daném případě využít postupu podle ustanovení § 87 správního řádu (autoremedura), a proto v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc k rozhodnutí odvolacímu správnímu orgánu. Ustanovení § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1 stanoví, že: „*Rada rozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutím vydaným předsedou Rady.*“ Dle ustanovení § 107 odst. 10 tohoto zákona mimo jiné platí, že Předseda Rady v prvním stupni rozhoduje v řízení podle § 127, tedy rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Rada ČTÚ jako odvolací správní orgán posoudila napadené rozhodnutí ve smyslu níže citovaného ustanovení § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích a konstatuje k věci následující.

Ustanovení § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích stanoví následující: *„Předseda Rady přizná účastníku řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva. Měl-li účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může předseda Rady náhradu nákladů poměrně rozdělit, popřípadě rozhodnout, že žádný z účastníků řízení nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může mu předseda Rady přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze předsedy Rady.“*

Po pečlivém přezkoumání veškerého spisového materiálu včetně napadeného rozhodnutí správního orgánu I. stupně, došla Rada ČTÚ jako správní orgán II. stupně k závěru, že napadené rozhodnutí je věcně správné a vydané na základě spolehlivě zjištěného skutkového stavu s tím, že bylo dostačujícím způsobem právně odůvodněno. Pokud se jedná o uložení povinnosti odpůrce k úhradě nákladů řízení navrhovateli v celkové výši 705.870,- Kč (správní poplatek za návrh na zahájení správního řízení ve výši 500.000,- Kč + náklady právního zastoupení navrhovatele ve výši 205.870,- Kč - 5 úkonů po 34.600,- Kč + 19 % DPH), konstatuje se, že tato povinnost byla uložena odpůrci po právu. Odpůrce totiž uhradil navrhovateli dlužnou částku včetně příslušenství až na základě jím podaného návrhu, přičemž navrhovatel se dožadoval úhrady nákladů řízení i po úhradě dlužné částky ze strany odpůrce, a řízení bylo v tomto rozsahu nadále vedeno. Nelze tedy proto přisvědčit námitce odpůrce, že návrh byl podán bezdůvodně, naopak je zřejmé, že bez podání návrhu by odpůrce dobrovolně svoji povinnost neplnil. Správní orgán I. stupně správně aplikoval při uložení povinnosti uhradit navrhovateli náklady řízení ustanovení § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, protože navrhovatel vzal sice svůj návrh zpět, nicméně pouze částečně s tím, že na náhradě nákladů řízení trval nadále. Řízení bylo tedy zastaveno pouze v rozsahu návrhu na úhradu dlužné ceny s příslušenstvím, a nikoliv tedy v rozsahu návrhu na náhradu nákladů řízení. Při výkladu tohoto zákonného ustanovení se vychází z obecných pravidel při rozhodování soukromoprávních sporů, dle nichž se náhrada nákladů řízení ukládá tomu z účastníků řízení, který zapříčinil podání návrhu ve věci, a to bez ohledu na to, že důvodně podaný návrh byl v důsledku jeho chování během řízení vzat částečně zpět.

Odpůrce dále namítá vnitřně rozporný výrok usnesení o zastavení řízení. K tomu se připomíná, že předmětem jeho rozkladu není shora zmiňované usnesení o zastavení správního řízení v rozsahu uhrazené částky, ale rozhodnutí o uložení povinnosti k úhradě nákladů řízení. Tuto námitku proto není možné přijmout, neboť nesměřuje proti napadenému rozhodnutí, a jeví se proto v daném řízení jako právně irelevantní.

Pokud se jedná o výrok o náhradě nákladů řízení o rozkladu, odůvodňuje se tento ustanovením § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích s tím, že ze správního spisu nevyplývá, že by některému z účastníků řízení náklady řízení vznikly nebo, že by účastníci nějaké náklady řízení uplatňovali.

S ohledem na výše uvedené Rada ČTÚ na základě svého oprávnění podle § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1 zákona o elektronických komunikacích rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti rozhodnutí Rady ČTÚ není opravný prostředek přípustný.

Za Radu Českého telekomunikačního úřadu:

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu